

Frå: Pål <paal@arkbc.no>
Send: onsdag 19. januar 2022 18:13
Til: Anne Lise Molvik
Emne: Gnr.85/bnr.2 - Tilkomstveg på Vetås
Vedlegg: SIDE138.jpg; Fra statsarkivet.pdf

Hei!

Vet at kommunikasjon i byggesakene egentlig bør gå via postmottaket, men denne e-posten er litt på siden av saklig informasjon. Derfor sender jeg til deg direkte.

Har snakket med byggherre i ettermiddag, og han er fortvilet over situasjonen hvis denne saken får et negativt svar/vedtak. Hvis ikke veg-tiltaket blir godkjent, så får han ikke gjort noe med eiendommen sin på toppen. Planen er å oppruste eksisterende hus til boligformål, men han er usikker på om det blir aktuelt med tilbygget som vi har fått rammetillatelse for (om enn på vilkår). Det er også et ønske om å bygge opp igjen den gamle løa og gjenoppta gårdsdriften. Han er imidlertid avhengig av at vegen opp blir trygg og holder tilstrekkelig standard for daglig ferdsel. Alle i området er klar over at vegen er krevende, men det er ingen andre som p.t. vil ta initiativ til utbedring. Sånn sett mener vi at det er positivt at tiltakshaver søker om tillatelse til dette tiltaket. Hvis vi ikke får dette til nå, så skrinlegges både husplaner og veg-tiltak. Han er ikke interessert i å bruke penger på å sette huset i stand hvis ikke det går an å bo i det. Eiendommen har han arvet etter sin far, og han har (meg bekjent) ikke lån på huset. Jeg er derfor redd for at hele eiendommen kommer til å forfalle – inkl. kulturminne som vi i sin tid hadde en god dialog med Radøy kommune på å ivareta/berge, hvis ikke vi får til noe nå.

I sum – uavhengig av tiltakshavers egen interesse av tiltaket, så mener jeg at det å få beboelse og drift igjen på gården er av stor verdi. Jeg er klar over at en så betent sak som dette har blitt i forhold til naboene som klager, krever at kommunen har ekstra god «ryggdekning» for vedtaket som fattes. Samtidig synes jeg personlig at det er for galt at en nabo som kun bruker eiendommen sin til ferie og fritid skal kunne hindre at en felles veg blir utbedret til forsvarlig stand. De er i en helt annen posisjon, og kan velge å la være å reise på «hytten» når været er dårlig og vegen er glatt. De som bor her fast er enige i tiltaket, og det er kun denne ene grunneieren som er negativ – uvisst av hvilken grunn.

I leide-arbeidet etter vegrett, har vi også hatt kontakt med statsarkivar Yngve Nedrebø. Han sier at det ikke er uvanlig at en felles veg på bygda «har blitt til etter hvert», og etter muntlig samtykke partene imellom. Hele området lå i sin tid under kirken, og de gamle gårdstunene var husmannsplasser inntil eiendommene ble skilt fra og forpakterne fikk anledning til å kjøpe sin rettmessige del. Det er ingen av de eldre som tiltakshaver har vært i kontakt med som kjenner til at det ligger tinglyste rettigheter knyttet til vegen. Nedrebø har sendt meg 2 sider av det han betrakter som relevant informasjon. Dette kopi av dokumenter fra 15. mai 1915. Jeg har lagt ved bildet av teksten jeg har mottatt + lagt ved en utskrift der jeg har markert del av teksten som jeg mener kanskje kan være en vedlikeholds-andel mellom bnr.1 og bnr.2 på siste/øverste del av den aktuelle vegen. Dere kan gjerne ta dette med i betraktningen også når dere vurderer rettighetene til bruk av vegen.

Det er ikke meningen å plage deg med dette, men jeg tror egentlig det vil være i alles interesse om vegen oppgraderes til forsvarlig stand, og ikke minst at vi unngår at bruket på toppen blir lagt brakk/til ytterligere forfall.

Setter stor pris på om du kan orientere meg litt om saksgangen underveis.

Vennlig hilsen

ARKITEKTKONTORET
BØRTVEIT & CARLSEN AS

Hagellia 6
5914 Isdalstø

Pål-Jøran Carlsen
Tlf: 400 41 614
Epost: paal@arkbc.no